

**Chronologiæ Veteris Testamenti Accvratvm Examen
Augustiſimæ, Invictissimæq[ue] Domui Austriacæ
Dicatvm**

Philippi, Henricus

Coloniae Agrippinae, 1637

4. Quorsum spectet ille annus vnuſ cuius mentio fit 1.Reg.13.v.1.
-

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64340](#)

Samuelloquens de sua vita, non solum priuatim, sed etiam publicè cum laude
intervul, conuersatus, ait, *coram vobis ab adolescentia mea, vsq; ad diem hanc ecce præsta-*
forum quinque de me coram Deo & coram Christo eius, virum bouens cuiusquam tulerim:
Quæ verba indicare videntur, Samuelen multo ante annum ætatis suæ sexagenium, ad Reip. gubernationem accessisse. Si vero ratio consulatur, longe
et oblius est, Israëlitas sub Heli obitum ad extrema redactos mox aliquem
vel industria, vel sanctitate vitæ spectabilem in populi rectorem delegisse, qua-
liserat Samuel ut rebus afflitis suppeditias ferret.

3. Etsi vero hanc posteriorem opinionem, ut probabiliorem sequar, parum
tamen referat Chronologię filium vterius ducendum, vtrum aliquid tem-
poris, quasi interregnū inter Heli & Samuelem inseratur nec ne:nam ab He-
li etiam, ad eundem nonnullum Davidis 40. anni computari possunt eo modo,
quem ex S. Augustino saepius retuli, quamvis non continuo Heli, mortuo Sa-
muel Reip. habenas moderati cœperit.

*Ab Heli
ad David
40. anni*

I. REGVM XIII. v. i.

*Eius vijus anni erat Saul, cum regnare cœpisset; duobus autem annis regnauit super Is-
rael. Et elegit sibi Saul tria millia de Israël, & erant cum Saul duo millia in Machmas, mille
autem cum Ionatha in Gabaa Beniamin.*

Q VÆSTIO IV.

Quorsum spectet iste annus unus, cuius hic fit metio.

1. Eritum est, non spectare ad ætatem Saulis, quasi ipse vijus anni puer-
itas in regem electus fuerit. Tunc alioz fuit vijus anno populo, ab inuero ^{Explicita-}
forum. 1. Reg. 10. v. 23. Vnde manifeste sequitur, Saulem hic non vocari filium ^{tur quo-}
anno sensu, quo dicitur 2. Reg. 5. v. 4. Filius 30. annorum erat David, cum ^{suo.}
regnare cœpisset.

2. Nonnulli hunc annum ad Isboseth referunt, rati hic Saul esse datiu*m* ca-
sus q. d. ipsi Sauli erat filius vijus anni (Isboseth) cū regnare cœpisset. Quam ^{1. opinio}
explicationem propugnat Rabanus, in hunc locum, eamq; refertint S. Hiero-
nimus, tom. 3. in questionibus super hunc librum, Tostatus, Lyranus hic. Sed
facile refutatur: tum quia non solet scriptura regnorum & regum initia filio-
num dare definire, tum quia hoc modo Saul, ab inunctione sua 39. annos re-
gnavit; Isboseth enim cum parenti & utroq; succederet, erat 40. annorum. 2.
Reg. 2. v. 10. Saul autem tam diu non regnauit, vt infra declarabo.

3. Addunt Mariana & Menochius aliquos ira hunc locum explicare, quasi
annus intercessisset, ab uincione, vsq; ad confirmationem regni, de quo cap. II. ^{2. opinio}
et memo, & duo deinde anni elapsi essent, vsque ad bellum de quo hic agitur. ^{etiam fab-}
^{sa}

k 3

Ica

P.
philippi

ronologia
Testamenti

IV

17 a.

Ita nempe nonnulli Rabinorum, sed non probant, quod hic de morte
serunt.

Sententia
communis.

4. Alij plerique omnes istum annum bonis moribus Saulis attribuerunt
sensus: Saul erat sine dolo, sine fallacia, simplex, innocens tanquam per
annum, quando regnare coepit. Sicut filius unius anni in quo non sunt alii
Chaldaeus Paraphrastes. Nam reuera erat electus & bonus, & non a
Israel melior illo. 1. Reg. 9. v. 2. Quia interpretatio ut communis est, va
terinenda, cum familiare sit Hebreus supprimere particulari comp
- capi, quæ ipsis idem valet, quod Latinis adverbium sicut ut Psalm
habemus, transmigrat in montem sicut passer. Hebreus vero, in manu
caro in scriptura iij vocantur parvuli, qui humiles, vitæ mortuorum
sunt insignes, ut ipse Saul 1. Reg. 15. v. 17. Nonne cum parvulus es in ali
in tribubus Israel factus es? Apostolus Corinthios ad simplicitatem &
tem excitan, nolite, ait, pueri effici sensibus; sed malitia parvulorum
14. v. 20. Et Christus Matthæi 18. v. 3. Nisi conversi fueritis, & efficiamini
non intrabitis in regnum cœlorum. Bene addit Tostatus q. i. idcirco bie
tionem bonitatis Saulis, quia immediatè agitur de peccato & abominatione
catur, quod bonitas humana valde mirabilis (mirabilis) est. Ita hunc locum
bitate Saulis interpretantur S. Gregorius 1. Reg. 13. lib. 5. cap. 1. S. Hieronimus
Procopius, Lyranus, Hugo Cardinalis, Sa, Menochius hic. Sanctus
mento huius capituli.

QVÆSTIO V.

Utrum Saul annos 40. regnauerit.

Ratio du
bitandi.

I. Daffirmare videtur Apostolus Act. 13. v. 20. Dedit eis Saul filio
rum de tribu Benjamin annis 40. Quem annorum numerum Sa
adscribunt, Q. Iulius Hilarion de mundi duratione, Frecolphus, com.
cap. 19. Salmeron proleg. 14. form. 17. Faust Legionensis. Gal. 2. vobis
annos regnasse Saulem, & obijisse septuagenarium, ut refert Sanctus
num. 2. Quæ opinio etiam S. Augustino tribui solet, quilibet. 17. Cint
Saule, quadraginta inquit, annos regnauit super Israel, tanto scilicet statere
& ipse David. Et lib. 18. cap. 20. Eoq; (Saule) defunctio David successio
annos à Saulis imperio XL.

Explica
tur.

2. Ego nihilominus, salvo meliori iudicio, non ausim sine la
supputationem S. Augustino attribuere. Nam ipsis lib. 18. cap. 21. dicitur
quentibusque iudicibus usque ad Heli inclusuè annos 27. & 39. in
Paulus ca